

community

The New Apostolic Church around the world

01/2019/LT

2019-ųjų metų šūkis:

Turtingi Kristuje

Leidyklos skiltis:
vyriausiasis apaštalas apie
naujuosius metus

Pamaldos: kelyje į laisvę

Bažnyčios mokymas:
bažnyčios visuotinumas

New Apostolic Church
International

Turtingi Kristuje

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

nuoširdžiai sveikinu Jus naujuose metuose. Mano troškimas: pradėkime su tikėjimo įsitikinimu, kuris išreikštas 23-ioje psalmėje: „Viešpats yra mano Ganytojas, man nieko netrūksta!“

Nepaisant mūsų rūpesčių, pastangų ir baimių, tikrai galime konstatuoti: Dievas yra nepamatuojamai turtingas – turtingas gėrybėmis, turtingas kantrybe ir turtingas malone.

Ir jis trokšta dalintis savo turtu su mumis. Mes galime turėti dalį šiame turte – ir būtent Jėzuje Kristuje.

Ir jis trokšta dalintis savo turtu su mumis. Mes galime turėti dalį šiame turte – ir būtent Jėzuje Kristuje.

Mieli broliai ir seserys, 2019-aisiais metais patariu koncentruotis į šį tikslą: trokštame būti turtingi Kristuje! Todėl leiskite šiems metams paskelbti šūkį: *turtingi Kristuje!*

Kas sudaro šį turtą? Kur galime jo gauti? Šiuos klausimus norime analizuoti ateinančiomis savaitėmis ir mėnesiais. Aš nekantrauju sužinoti, kokias idėjas šiuo atžvilgiu atskleis Šventoji Dvasia kiekviename žmoguje ir bendruomenėse.

Nuotrauka: tarptautinė NAB

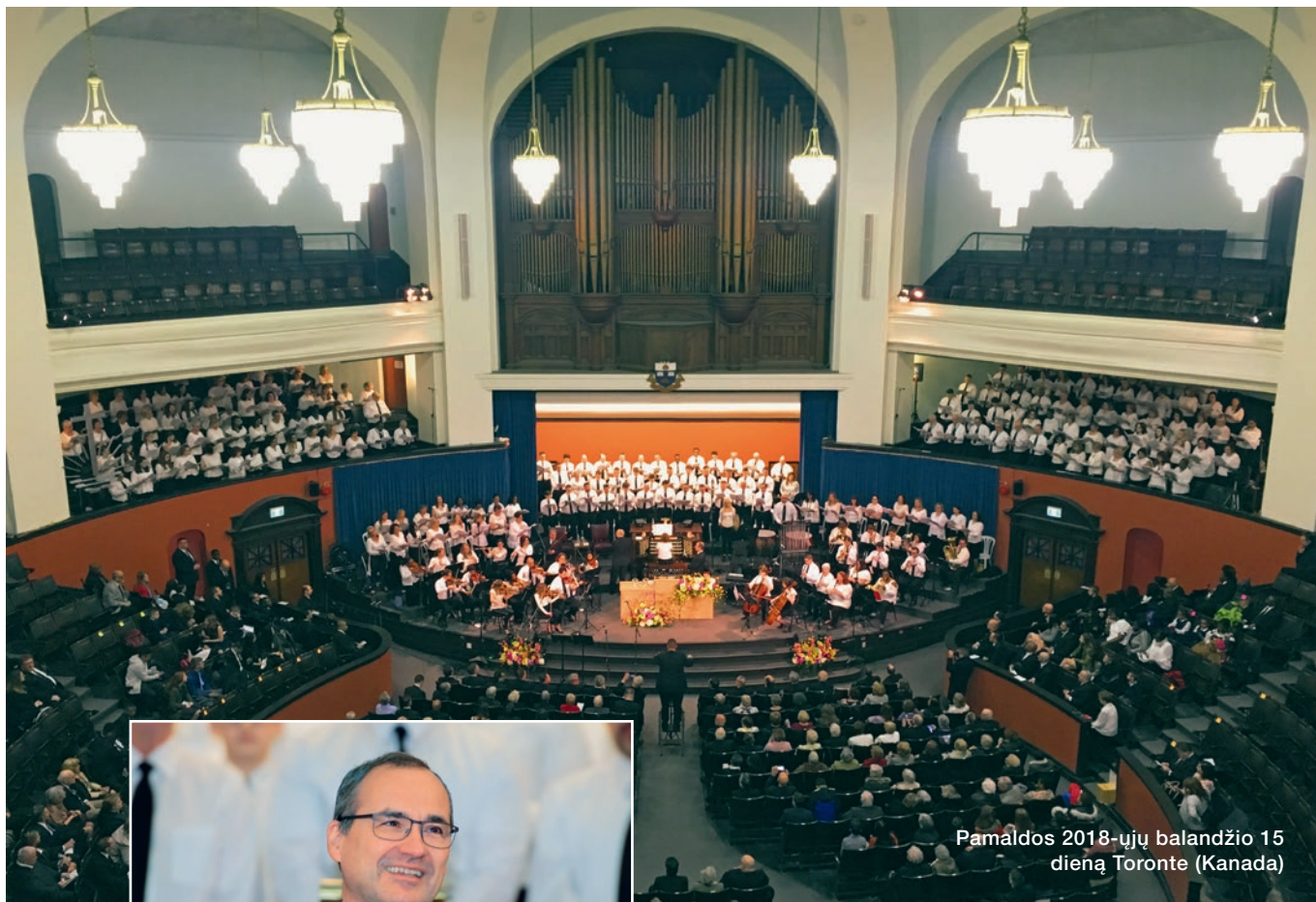
Kyla dar viena mintis, kuri mums yra labai svarbi: turtu Kristuje mes galime dalintis – dalintis ir netapti skurdesniais. Dalinkimės turtu Kristuje su mūsų aplinkiniais žmonėmis.

Tai nėra vien tik galimybė ar poreikis, tai yra mūsų paskirtis.

Linkiu Jums gausiai palaimintų 2019-ųjų metų!

Jūsų Jean-Luc Schneider

| Kelyje į laisvę

Pamaldos 2018-ųjų balandžio 15 dieną Toronte (Kanada)

Nuotraukos: Kamados NAB

Jono 8,36:

*„Jei tad Sūnus jus išvaduos,
tai būsite iš tiesų laisvi.“*

Mano mieli broliai ir seserys, pirmiausia norėčiau pasidalinti su jumis asmeniniu džiaugsmu. Kaip vyriausiasis apaštalas aš neturiu „Pagrindinių minčių pamaldoms“ leidinio. Pats turiu ieškotis Žodžio ir visuomet tai susiję su rūpesčiu: ar šis bus gerai? Ar būtent šis Žodis yra išmelstas? ... Atkreipiau dėmesį į šį Biblijos Žodį vakar ir šiandien, kai pamačiau jūsų krašto apaštalo parinktą įžanginę giesmę. Šis Biblijos tekstas cituojamas pirmajame įžanginės giesmės posme. Tai buvo ženklas man: „O, tai išrinko mielas Dievas“, ir dėl to aš labai džiaugiasi.

Aš suprantu, kad ne visi, kurie šiandien yra pakviesti į šias pamaldas, galėjo atvykti dėl blogų oro sąlygų [redakcijos pastaba: pūga]. Norėčiau pasakyti kai ką šia tema. Galbūt dabar kai kas savęs klausia: „Kodėl mums

buvo sutrukdyta išgyventi šias pamaldas?“ Žinoma, mes negalime kaltinti velnio, nes velnias nėra atsakingas už orą. Dėl oro sprendžia Dievas, bet tada tampa dar sunkiau suvokti, nes mes visi tikrai meldėmės dėl šių pamaldų. Mes ruošėmės tam, repetavome giesmes, o dabar matome, kad Dievas nusprendė atsiųsti ypatingas oro sąlygas, dėl kurių daugelis negalėjo atvykti. Kodėl taip yra? Galbūt kai kas dabar galvoja, kad nepakankamai meldėsi arba kažką blogai padarė. Broliai ir seserys, taip tikrai nėra. Aiškiau pasakius: tai buvo Dievo valia. Tai ne jūsų kaltė. Dėl to niekas nekaltas.

Prisiminkite apaštalą Paulių. Jis ne kartą ketino aplankyti Romos bendruomenę, tačiau vis pasitaikydavo kliūčių (Romiečiams 1,13). Paulius buvo didis Dievo vyras: jis galėjo melstis, bet nepaisant to ne visada galėdavo daryti tai, ko iš tiesų troško. Žinoma, jis manė: būtų gerai Romos bendruomenei ir taip pat man, jei aš ją aplankyčiau. Tačiau iškildavo kliūčių. Dievas greičiausiai tai matė kitaip. Kodėl, Paulius nežinojo. Turime suvokti, kad mes negalime suprasti Dievo. Pranašas Izaijas sakė: „Nes mano mintys – ne jūsų mintys, o mano keliai – ne jūsų keliai“; - Viešpaties žodis, - „Kaip aukštas dangus viršum žemės, taip mano keliai viršija jūsų kelius ir mano mintys – jūsų mintis“ (Izaijo 55,8–9). Mes negalime suvokti Dievo nei protu, nei suprasti jo poelgių.

Kartais jis atsako į mūsų maldas, o kartais ne. Galima būtų sakyti: „Jėzus pažadėjo: „Ir ko tik prašysite dėl mano vardo, aš padarysiu““ (Jono 14,13). Bet tai ir yra esmė: prašyti Jėzaus vardu. O ko prašyti Jėzaus? Jis sakė savo Tėvui: „Aš neprašau, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo piktojo“ (Jono 17,15). To meldė Jėzus. Mes negalime priversti Dievo kažką padaryti net tada, kai darome viską teisingai ir manome, jog Dievas dabar turi automatiškai elgtis taip, kaip mes norime. Jis daro tai, ką nori daryti. Vienintelis dalykas, dėl ko galime būti tikri: Dievas įvykdys duotą pažadą. Jis pažadėjo: „Aš myliu tave ir trokštu, kad amžinybėje būtum pas mane ir mes turėtume amžinąją bendrystę.“

Jėzus mirė dėl mūsų nuodėmių, kad galėtume įžengti į jo karalystę. Jis pasakė: „Jei laikysiesi mano žodžio, priimsi apaštalus, kurie buvo pasiųsti ruošti tave kaip nuotakos dalį, įžengsi į mano karalystę. Aš sugrįšiu, kad tave pas save pasiimčiau.“ Toks yra dieviškasis pažadas, mūsų tikėjimo fundamentas. Nesitikime, kad Dievas duos viską, ko tik prašysime. Taip pat netikime tuo, kad Dievą galėtume priversti kažką padaryti. Mes prašome jo – ir kartais jis

atsako, o kartais ne. Tačiau mes pasitikime jo meile. Vienu dalyku galime būti tikri: jis išpildys savo pažadą ir atsiųs savo mylimą Sūnų, ir visi, kurie ištikimai sekė Jėzų Kristų, kurie apaštalų padedami ruošėsi Kristaus sugrįžimui, turės amžinąją bendrystę su juo. Mieli broliai ir seserys, trokštame nukreipti savo žvilgsnį į Jėzaus pažadą. Šį pažadą jis įvykdys. Prie viso to žinome, kad negalime jo suprasti, tačiau pasitikime juo. Jis visada aprūpins mus tuo, ko mums reikia Kristaus sugrįžimui.

Grįžkime prie Biblijos Žodžio. Čia Jėzus kalbėjo žydams, kurie juo tikėjo. Jis pasakė, kad gali juos išvaduoti. „Laisvė“ šiandien mums pirmiausia reiškia: nebūti uždarytam. Tačiau laisvė taip pat reiškia: teisę laisvai judėti ar nieko netrukdomai reikšti mintis. Taip šiandien mes suprantame sąvoką „laisvė“.

Jėzaus laikais tai buvo kiek kitaip. Jėzus paaiškino savo suvokimą apie laisvę. Jis palygina tarno padėtį su vaiko padėtimi. Tarnas arba vergas yra nelaisvas, nes jis gyvena savo šeimininko valdžioje, kurio valią turi vykdyti. Jis turi dirbti jam ir už tai negauna jokio atlygio. Tokia yra tarno padėtis. O vaikas, nors ir turi paklusti savo tėvui, vėliau gauna palikimą. Tokį skirtumą apibūdina Jėzus. Taip jis aiškina laisvės sąvoką.

Jėzus jiems sakė: „Tiesa jus išlaisvins“ – kas labai papiktino žydus. Jie jam atsakė: „Mes esame Abraomo palikuonys ir niekada niekam nebuvo tarnais.“ Jie pyko: „Kaip gali sakyti, kad mus išvaduos. Mes esame laisvi.“ Mums tai skamba keistai, nes žinome, kad žydai buvo romėnų valdžioje. Tai buvo romėnų okupacijos laikmetis. Jie dėl to kentėjo, tačiau nepaisant to įsivaizdavo, esantys laisvi, ir buvo teisūs. Nes nors šalis ir buvo užimta bei buvo romėnų valdžioje, jie išliko žydais. Romėnai negalėjo jų priversti atsisakyti tikėjimo. Jie tvirtai laikėsi savo tikėjimo, savo įstatymų bei tradicijų. Jie netapo romėnais ir tai čia turima galvoje: „Mes esame laisvi. Nors čia ir yra priešas, romėnų kariuomenė, tačiau mes esame laisvi. Mes laikomės savo tikėjimo, savo įstatymų bei tradicijų.“ Dažnai turime neigiamą nuomonę apie anų laikų žydus, tačiau turiu pasakyti, kad jie buvo verti pagarbos. Nėra daug tokių tautų, kurios nepaisant visų išgyvenimų, taip sėkmingai išsaugojo savo tikėjimą, įstatymus bei tradicijas. Jie suvokė: tai mūsų identitetas, tai esame mes. Turime to laikytis, nesvarbu kas būtų vykta. – Dėl šios priežasties aš jais žaviuosi.

Galime iš to pasimokyti. Ar kaip krikščionys esame tokie pat stiprūs? Ar galime taip pat pasakyti, jog nesvarbu

„Tiesa jus išlaisvins“

kas beįvyks – net jei būsime svetimų dvasių valdžioje – mes esame ir liksime krikščionimis. Net jei šis pasaulis yra valdomas pinigais, net jei yra daugybė požiūrių, mes išliekame krikščionimis. Mūsų identitetui priklauso sekmadieniais eiti į bažnyčią ir melstis Dievui. Mums reikia bendros maldos. Toks yra mūsų tikėjimas, mūsų įstatymas. Esame krikščionys ir atiduodame savo auką, niekas negali mūsų priversti to atsisakyti. Tai mūsų identitetas. Kaip krikščionys trokštame būti laisvi: esame ir liksime krikščionimis. Net jei pasaulis yra valdomas kitų dvasių ir įtakų, trokštame parodyti ir įrodyti, kad esame ir liksime krikščionimis. Tai pirmas laisvės aspektas.

Žinoma, Jėzus ne tai turėjo galvoje ir turėjo jiems paaiškinti: „Na gerai, bet jūs vis dar esate nuodėmės belaisviai.“ Tai žydams buvo sunku suvokti. Adomas ir Ieva pakluso gyvatei, kuri jiems daug dalykų prižadėjo. Jie pakluso, bet galiausiai buvo apgauti. Dėl klaidingo pasirinkimo jie tapo piktojo tarnais. Dėl pirmosios nuodėmės visi žmonės tapo piktojo belaisviais. Tarp Dievo ir žmogaus atsirado atotrūkis, dėl kurio bendrystė su Dievu tapo neįmanoma.

Luko Evangelijoje Jėzus sako, kad jis buvo siųstas, belaisviams skelbti laisvę. Jis sakė: „Aš galiu jus išlaisvinti, jus atpirkti, kad nebebūtumėt piktojo belaisviai. Tie, kurie dėl mano aukos tiki manimi, turi galimybę vėl turėti

bendrystę su Dievu ir ateiti pas Dievą. Jie nebėra belaisviai.“ Tai jis turėjo galvoje, kai sakė: „Jei tad Sūnus jus išvaduos, tai būsite iš tiesų laisvi“ (Jono 8, 36). Jie nebėra surišti nuodėmės. „Kas tiki manimi, tam galiu suteikti jėgų ir pagalbą, kurios reikia, atsisakyti piktojo ir nuodėmės. Mes nesame verčiami daryti blogus darbus. Mes galime daryti gera. Tai yra mūsų apsisprendimas ir jei mes nutarsime daryti gerus darbus, jis mums padės.“ Tai yra kitas laisvės aspektas. Tie, kurie tiki Jėzumi, yra pakrikštyti Jėzaus Kristaus vardu, yra išlaisvinti nuo piktojo valdžios. Jie nebėra piktojo belaisviai, jie gali ateiti pas Dievą. Tai yra laisvė, kurią Jėzus gali suteikti žmonėms.

*„Nesvarbu kas
beįvyktų, mes esame ir
liksime krikščionimis“*

Tačiau ši laisvė yra nuolatinis procesas. Krikštas yra tik pradžia. 2. Korintiečiams 3,17 sakoma: „Viešpaties Dvasia, o kur Viešpaties Dvasia, ten ir laisvė.“ Taigi, Viešpaties Dvasia mums padeda pasiekti laisvę Kristuje. Ir mes norime leisti šiam procesui vykti. Trokštame būti tokie pat laisvi kaip Jėzus. Trokštame būti laisvi Jėzuje Kristuje. Per Šventosios Dvasios veikimą, Evangelijos pamokslavimą, Šventąją Vakarienę ir Šventosios Dvasios dovanas, kurias esame gavę, galime būti lygiai tokie pat laisvi kaip Jėzus. Kaip atrodo ši laisvė?

Paulius rašė romiečiams: „Juk gyvybę teikiantis Dvasios įstatymas išvadavo tave iš nuodėmės ir mirties įstatymo“

(Romiečiams 8,2). Įstatymas apibrėžia tam tikrus dalykus. Taip pat ir žydų įstatymas: reikėjo laikytis daug taisyklių, įsakymų, o jei ne, grėsė bausmė. Tai buvo Mozės įstatymas. Jėzus sakė: „Jei nešioji Dievo Dvasią, jei turi mano Dvasią ir laikaisi mano žodžio, gali būti atleistas nuo šito įstatymo.“ Kaip tai atrodo? Labai paprastai, nes per Šventąjį

Paženklinimą į mūsų širdis buvo įlieta Dievo meilė. Mums nereikia prievarta paklusti Dievui.

Dabar tai yra visai kitaip. Mes mylime Dievą ir ilgmės jo bendrystės. Mes suvokėme, kad kelias į bendrystę su Dievu veda per paklusnumą. Taigi, mes laisvu pasirinkimu apsisprendėme laikytis įsakymų, nes trokštame turėti amžinąją bendrystę su juo. Kadangi mylime Dievą ir trokštame amžinai būti pas jį, sekame Jėzų Kristų keliu, kurį jis nutiesė. Ir tai tapo mūsų apsisprendimu. Esame išlaisvinti nuo įstatymo, nebėra prievartos. Mes laisvai pasirinkome šį kelią. Norime būti pas Dievą, o tai yra kelias, kuris veda tenai. Juo norime sekti. Esame patyrę, kad jei laikomės įsakymų, Dievas gyvena mumyse. O tai yra nuostabus jausmas. Trokštame turėti laisvę Kristuje. Dėl šio kelio esame apsisprendę. Niekas neverčia mūsų eiti tuo keliu, mes galime apsispręsti laisva valia.

Yra ir dar vienas aspektas. Ši laisvė, kuri ateina per Jėzų Kristų, yra mums dovanojama. Jis suteikia šią laisvę, nereikalaujamas jokių „pasiekimų“. Toks yra Dievo būdas, jis veltui suteikia mums viską, ko reikia išganymui. Jei suprantame, kad Jėzus Kristus padovanojo mums laisvę,

tai mums patiems laisva valia norisi Dievui duoti kažką mainais: mūsų pasitikėjimą, mūsų paklusnumą ir taip toliau. Tai, ką mes sugebame dėka Kristaus laisvės, iš mūsų pusės vyksta ne dėl atlygio, ne dėl siekio kažko reikalauti iš Dievo. Mes tarnaujame Jėzui Kristui, nelaukdami iš jo jokios paslaugos. Laiške efeziečiams kalbama apie tai, jog esame Kristaus vergai (Efeziečiams 6, 6). Vergas daro tai, ką jo šeimininkas sako. Jis atlieka darbą, tačiau negauna jokio atlygio. Jėzus Kristus pats dėl kitų be galo daug padarė ir nelaukė jokio atlygio. Jėzus turi būti mums pavyzdys. Laisvė yra ten, kur yra Jėzus. Jei esame jo tarnai ar vergai, tai esame laisvi ir nelaukiame jokio atlygio, o veikiame iš meilės jam. Tokiu būdu esame Kristaus tarnai, o ne šio pasaulio belaisviai.

Jėzus dovanojo savo meilę laisva valia. Niekas negalėjo jam liepti, ką jis turi mylėti, o ką ne. Nei žmogaus kilmė, nei jo klaidos ar elgesys negalėjo Jėzų nuo to sulaikyti. Jis paprasčiausiai mylėjo visus. Tai yra dar vienas, nuostabus laisvės aspektas: mylėti be išankstinio nusistatymo. Jis galėjo mylėti visus žmones ir ši Dvasia buvo išlieta mūsų širdyse. Leiskime Šventajai Dvasiai mus taip formuoti, kad mes mylėtume žmones, nepaisant jų kilmės ar klaidų, ir net

tada, kai visuomenė sakys: „Šito žmogaus tu negali mylėti!“ Tada turime atsakyti: „Ne! Mes esame laisvi. Jūs negalite įsakinėti, ką turime mylėti, o ko ne. Norime mylėti visus žmones, kaip tai darė Jėzus.“ Tai yra iššūkis ir ne paprastas, tačiau su Jėzaus pagalba ir juo labiau leidžiame veikti mumyse Šventajai Dvasiai, tuo daugiau galime mylėti kaip Kristus – be išankstinio nusistatymo. „Jei aš jus išvaduosiu, tai būsite iš tiesų laisvi.“ Trokštame būti laisvi kaip Jėzus.

Iš meilės Jėzus tapo vergu ir tarnavo savo mokiniais. Jis plovė jiems kojas. Jis atliko darbą, kurį paprastai daro vergai. Iš meilės žmonėms jis prilygino save vergui ir prisiėmė jų nuodėmes. Jis buvo nuteistas ir mirė dėl mūsų, kad mes būtume išganyti. Iš meilės Jėzus tapo vergu, kad mus atpirktų.

Paulius rašo, kad esame pašaukti laisvei, tarnauti vieni kitiems su meile (Galatams 5,13). Dievo vaikų laisvė nereiškia: „Aš galiu daryti ar nedaryti to, ko noriu ar nenoriu; esu nepriklausomas ir man nieko nereikia.“ Kristaus laisvė reiškia buvimą Kristaus kūno dalimi, kurio kiekvienas narys tarnauja vienas kitam. Iš meilės tarnaujame artimajam. Esame ne vieni: ne vien tik mes ir

Dievas, ar Dievas ir mes. Priešingai, esame Kristaus kūno dalis. Norime tarnauti vieni kitiems laisvu pasirinkimu. Nė vienas nenorime būti svarbesnis ar geresnis už mūsų artimą arba būti labiau mylimas nei jis. Negalvojame, kad mūsų rūpesčiai yra svarbesni už mūsų artimojo. Negalvojame, kad mūsų idėjos yra geresnės už kitų. Tarnaukime vieni kitiems, būkime nuolankūs ir padėkime vieni kitiems, kad visi būtume išganyti.

Norime, kad visi žmonės būtų išganyti. Jie neturi tapti tokie kaip mes. Jie neturi tapti kanadiečiais. Jie gali likti, kokie yra. Ačiū Dievui, kad jie neturi tapti prancūzais, kad būtų išganyti. Matote, jūs nesijuokėte, kai aš paminėjau kanadiečius, tačiau... Na jūs suprantate, ką turiu galvoje. Kartais galvojame, kad žmonės turi tapti tokiais kaip mes, kad būtų atpirkti. Dar vis vyrauja pranašumo už kitus mintis: mes esame tas atskaitos taškas. Ne, Kristus yra atskaitos taškas, mes esame tik tarnai. Trokštame padėti, kad visi žmonės būtų išganyti ir įžengtų į Dievo karalystę. Tačiau nelaukiame iš jų, kad jie taptų tokie kaip mes: kad vestų vienodą gyvenimo stilių, vienodai mąstyti ir turėtų tas pačias idėjas, tą patį skonį ar ką kitą. Mes tarnaujame vienas kitam, padedame vienas kitam ir gerbiame vienas kitą, net jei artimasis yra ne toks kaip mes. Esame pašaukti Kristaus laisvei ir iš meilės tarnaujame vienas kitam.

Jei taip elgsimės, galėsime tapti Kristaus paveldėtojai. Tada Jėzus iš tiesų galės mus išlaisvinti. Jis gali mus išlaisvinti iš žmogiškojo gyvenimo apribojimų. Mes galime priimti Prisikėlusiojo kūną ir tai nepavaldu jokiems apribojimams, nei laiko, nei kažkokiems žemiškiems apribojimams. Šis kūnas yra laisvas, jis gali patekti kur tik nori. Mus išlaisvins nuo visų žmogiškųjų silpnybių, visų netobulumų. Jei seksime Kristų ir vis labiau ir labiau priimsime laisvę Kristuje, jis galės mus išlaisvinti nuo visko. Tada įgausime prisikėlimo kūną ir galėsime įžengti į jo karalystę, kur nėra nei skausmo, nei kančios, nei ašarų. Tai yra palaima. Pabaigoje Dievas išlaisvins visą kūrinių iš nuodėmės valdžios. Jau Paulius apie tai kalbėjo: „Pabaigoje Dievas išvaduos kūrinių iš tarnavimo nuodėmei ir sukurs naują kūrinių, kurioje nuodėmei nebus vietos.“ Tokia yra istorijos pabaiga, visos istorijos: visiškai laisvė Dieve ir Kristuje.

Mieli broliai ir seserys, įsidėmėkime vos keletą minčių. Jėzus mus išlaisvina. Kas juo tiki, kas yra pakrikštytas, tas bus išlaisvintas iš nuodėmės valdžios. Jis turi galimybę ateiti pas Dievą. Jis nebebus belaisvis. Taip pat jis turi galimybę išvengti nuodėmės: jis nebeverčiamas nusidėti. Jei jis apsispręs: „Aš atsisakau nuodėmės; nenoriu nusidėti“,-

Jėzus suteiks jėgų, pasakyti piktajam ne. Jis nebebus belaisvis. Visi mes trokštame pasiekti visišką laisvę Jėzuje Kristuje ir tapti tokiais kaip jis. Mes nesame verčiami būti paklusniais. Esame laisvi ir galime eiti paklusnumo keliu laisva valia. Tai yra kelias, vedantis pas Dievą ir ten mes norime keliauti. Apsisprendimą mes priimame laisva valia.

Galime tarnauti Viešpačiui kaip Kristaus vergai. Neprašome atlygio, bet darome tai iš meilės Jėzui, nes jis mums tiek daug gero padarė ir trokšta dalintis palikimu su mumis. Mes tarnaujame jam laisvu pasirinkimu, iš meilės. Norime sugebėti mylėti be išankstinio nusistatymo ir, kadangi esame pašaukti laisvei Kristuje, trokštame tarnauti taip kaip Jėzus ir vienas kitam padėti. Nenorime būti viršesni už savo artimąjį, bet siekiame jam padėti ir priimti tokį, koks jis yra bei likti ištikimais iki pabaigos. Būsime absoliučiai laisvi, priimdami Prisikėlusiojo kūną ir laukdami naujos kūrinių, kur netgi visa kūrinių bus laisva nuo nuodėmės valdžios. Tokia yra mūsų ateitis, tokia yra mūsų užduotis, toks yra mūsų kelias.

ESMINĖS MINTYS

Jėzus atėjo, kad tuos, kurie juo tiki, išlaisvintų nuo tarnavimo nuodėmei. Krikštas išlaisvina mus nuo pirmosios nuodėmės. Šventoji Dvasia atveria mums kelią į laisvę Kristuje. Ši laisvė susideda iš meilės ir tarnavimo pagal Kristaus pavyzdį.

| Pamaldos vaikams Kaune

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Vaikų pamaldų dalyviai

Sekmadieninių mokyklėlių mokytojos su vaikučiais iš LNAB bendruomenių spalio 10 d. susirinko Kauno bažnyčioje. Dalyvavo krašto vyresnysis A. Andrijanov, evangelistas E. Gavėnia, kunigas J. Audickas. Vyskupas A. Strelčiūnas laikė pamaldas vaikams Žodžiu iš Evangelijos pagal Luką: „O vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo. Jis priėjo prie jo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė jas; paskui, užkėlęs ant savo gyvulio, nugabeno jį užieigą ir slaugė jį. Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užieigos šeimininkui ir tarė: „Slaugyk jį, o jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu“ (Lk 10, 33-35). Prie altoriaus patarnavo krašto evangelistas D. Ezerskis.

Po pamaldų vaikai žiūrėjo Kauno valstybinio lėlių teatro spektaklį.

Krašto evangelistas D. Ezerskis patarnauja pamaldose vaikams

Koncertas Šiaulių bendruomenėje

Graži draugystė ir bendradarbiavimas sieja Šiaulių NAB bendruomenę ir Šiaulių Parkinsono draugiją. Spalio 14 d. po pamaldų mūsų bažnyčioje koncertavo Parkinsono draugijos vokalinis ansamblis „Gaida“. Po koncerto draugijos pirmininkė Zita Vaidilienė dėkojo už šiltą ir svetingą priėmimą bendruomenei ir sesutei Erikai Kalinauskienei.

Apaštalas išleidžia į poilsį ganytoją B. Jomantą

Ordinuojamas kunigas A. Rakauskas Klaipėdos bendruomenei

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Darbingas apaštalo savaitgalis Klaipėdoje

Apaštalas Walter Schorr lapkričio mėnesio pirmąją savaitę lankėsi ir bendravo su vakarų Lietuvos mūsų bažnyčios tikinčiaisiais ir bažnyčios tarnais.

Lapkričio 8 dienos vakare apaštalas Klaipėdos bažnyčios Jaunimo centre susitiko su jaunimu.

Šeštadienį (lapkričio 10 d.) apaštalas W. Schorr visą dieną praleido su tarnybos broliais, dalyvavo aktyvūs ir poilsyje esantys kunigai. Susitikimo pabaigoje krašto vyresnysis A. Andrijanov pasveikino reikšmingų gimtadienių proga ganytoją B. Jomantą ir kunigą M. Vasiliauską.

Sekmadienį į pamaldas Klaipėdos bažnyčioje suvažiavo tikintieji iš Šiaulių, N. Akmenės, Kretingos, Šilutės, Marijampolės, Kybartų, Jurbarko NAB bendruomenių. Apaštalą W. Schorr lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas.

Pamaldas apaštalas laikė žodžiu iš Evangelijos pagal Joną: „Kai ateis toji Tiesos Dvasia, jus ji ves į tiesos pilnatvę. Ji nekalbės iš savęs, bet skelbs, ką bus išgirdusi, ir praneš, kas turi įvykti. Ji pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs“ (Jn 16,13-14).

Prie altoriaus patarnavo ganytojas B. Jomantas.

Apaštalas W. Schorr išleido į poilsį Klaipėdos bendruomenės vadovą ganytoją Bronių Jomantą, padėkojo už atsidavimą bendruomenei ir bažnyčiai.

Laikinei Klaipėdos bendruomenės vadovu apaštalas skyrė krašto vyresnįjį A. Andrijanov, diakoną Algimantą Rakauską ordinavo į kunigo tarnystę.

Apaštalas jaunimo centre Klaipėdoje

Seminarai tarnybos broliams

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Spalio 13-osios seminaro dalyviai

Kauno LNAB bendruomenės bažnyčioje spalio 13 d. tarnybos broliai susirinko į seminarą, kurio pagrindinė tema buvo „Atsakingas pasiruošimas pamaldoms“. Antroje seminaro dalyje vyskupas A. Strelčiūnas kalbėjo apie pokyčius mūsų bažnyčios veikloje, įvykusius po 2017 m. kovo mėn. 30 d., kai Lietuvos Respublikos Seimas priėmė nutarimą, kuriuo LNAB suteikė valstybės pripažinimą. Vyskupas informavo, kad Vilniaus LNAB bendruomenėje rugpjūčio mėnesį įvyko pirmoji santuoka mūsų bažnyčioje Lietuvoje, anksčiau buvo teikiamas tik santuokos palaiminimas.

Seminare dalyvavo kunigai ir diakonai iš Klaipėdos, Šilutės, Kretingos, Kybartų, Ignalinos, Panevėžio, Vilniaus ir Kauno bendruomenių, krašto vyresnysis A. Andrijanov ir krašto evangelistas D. Ezerskis, projektinio choro vadovė A. Kolakauskienė.

Vyskupas A. Strelčiūnas dar kartą sukvietė LNAB tarnybos brolius, nešančius kunigiškąją tarnystę, gruodžio 15 d. į Kauną, į seminarą, kur supažindino su dvasininkams aktualiais teisės aktais, kalbėjo apie bažnyčios nustatytą tvarką ir sąlygas santuokos sudarymui.

Penki žingsniai nuo tarno iki Dievo draugo

Dievo draugai – Biblija žino keletą. Tačiau: ar tai šiandien dar įmanoma? Tai yra Dievo artumo ir atitolimo nuo Dievo klausimas. – Visi tarnybos broliai ir sekmadieninių mokyklėlių mokytojai iš Lietuvos bei Latvijos išgyveno pamaldas kartu su vyriausiuoju apaštalu Jean-Luc Schneider Šiauliuose /Lietuvoje 2018-ųjų rugpjūčio 18 dieną.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

„Mes laikome save Dievo tarnais, o ne šefais“, - pabrėžė vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider. - „Nėra nieko žeminančio, kai sakome, jog esame Dievo tarnai, priešingai: tai mums yra garbė. Jėzus Kristus pats save laikė tarnu.“

„Dievas yra šefas, Jėzus yra mokytojas. Jis mums sako: „Tu turi tarnauti savo artimajam ir aš nusprėsiu, kas yra tavo artimasis.“ Ir dar: „Tik Dievas gali sukurti išganymą. Mes esame tik įrankiai.“

Draugai padeda

Biblijos Žodyje Jėzus sako savo mokiniams, kad jie yra ne tik tarnai, bet taip pat ir draugai. O ką tai reiškia? Atsakymą vyriausiasis apaštalas rado pas Abraomą, kuris buvo vadinamas „Dievo draugu“, pas Mozę, su kuriuo Dievas kalba „kaip vyras su savo draugu“ ir pas Joną Krikštytoją, kuris save įvardijo „Jaunikio draugu“.

Patarnauja šeimininkas: krašto apaštalas Rainer Storck (dešinėje)

Todėl Viešpaties draugas yra ir tarnas, žinantis jo ketinimus, vykdamas jo valią ir besiruošiantis jo sugrįžimui. „Jis mums pasakė, ką yra suplanavęs: amžinąjį gyvenimą, kad žmonės būtų arti Dievo.“

„Tokia yra mūsų tarnystė, kurią mes trokštame vykdyti dėl mūsų ir dėl mūsų artimojo sielos“. Išvada: „Tai yra Dievo artumo ir atitolimo nuo Dievo klausimas – būti su Dievu ar būti toli nuo jo.“

Prisidėti prie jo plano

„Mūsų tarnystė būtent ir yra, prisidėti prie šio plano“, - paaiškino vyriausiasis apaštalas Schneider ir įvardijo penkis aspektus.

- „Mūsų tarnystė turi tikslą, priartinti žmones prie Dievo ir kad jie liktų Dievo artume geromis ir blogomis dienomis. Nėra palaima būti turtingu ar būti sveiku, palaima yra būti arti Dievo. Kas yra labai arti Dievo, turi ramybę širdyje, gyvena subalansuotą sielos gyvenimą, jaučiasi mylimas ir žino tai, jaučia saugumą.“
- „Trokštame rūpintis, kad tikėjimas Jėzumi Kristumi vis stiprėtų. Mūsų tarnystė yra, rodyti broliams ir seserims į Jėzų Kristų, kad jie vis geriau jį pažintų ir vis geriau jį suprastų, kad vis labiau suvoktų, jog Dievas juos myli.“
- „Mūsų tarnystė yra, padėti apaštalams ruošti nuotaką. Nuotaka turi susidėti iš sielų, kurios iš visos širdies myli Jėzų ir kurios turi Jėzaus požiūrį: jos myli visus žmones ir trokšta, kad visi žmonės amžinai būtų pas Dievą.“
- „Viešpats neateis, kad paimtų vieną iš čia, kitą iš ten. Jis trokšta pasiimti pas save tautą: tikinčiuosius, kurie juo tiki, jį myli, vienas kitam tarnauja, myli savo artimąjį ir yra vieningi Jėzuje Kristuje. Todėl mūsų tarnystė taip pat yra, rūpintis šia vienybe.“
- „Mūsų pavidimo dalis taip pat yra, paaiškinti broliams ir seserims: jei pasiduodi pagundoms, tai nereiškia, jog Dievas tave pamiršo, Dievas nori toliau rūpintis, kad ateitum ir pasiliktum pas jį.“

ESMINĖS MINTYS

Jono 15, 15:

„Jau nebevedinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus aš draugais vedinu, nes jums viską paskelbiau, ką buvau iš savo Tėvo girdėjęs.“

Šventoji Dvasia apreiškia mums dieviškąjį išganyimo planą. Žinodami Dievo valią, turime dirbuotis prie to, jog broliams ir seserims priartintume Dievą, stiprintume jų tikėjimą Jėzumi Kristumi, pasėtume meilę artimajam jų širdyse, stiprintume jų vienybę ir paguostume juos suklupus pagundose.

MARIJA IR MORTA

PAGAL LUKĄ 10,38–42

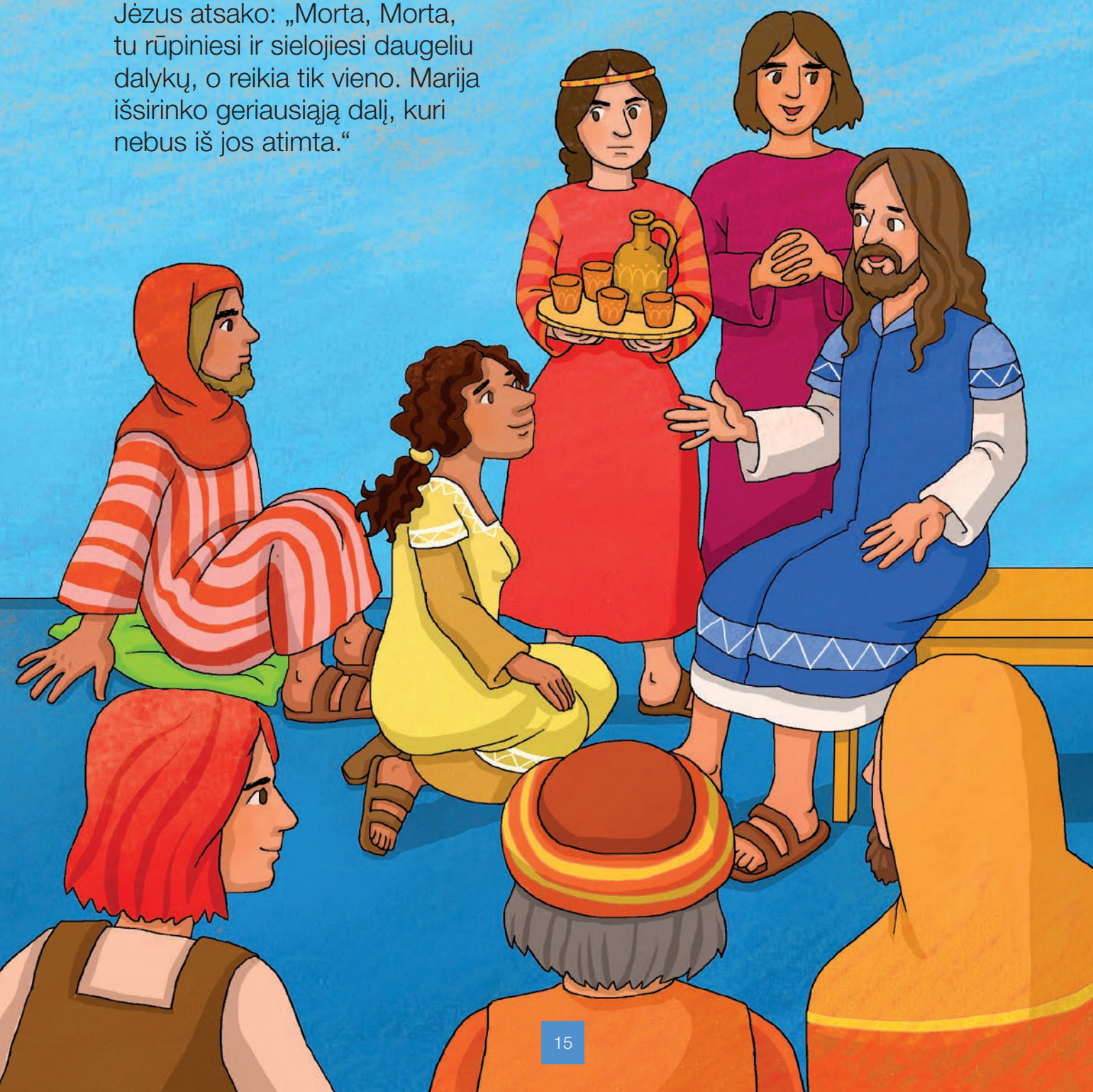
Jėzus siunčia mokinius, skelbti apie Dievo karalystę. Jis pats taip pat keliauja per šalį ir kalba apie Dievo viešpatavimą, kuris jau yra prasidėjęs. Taip jis ateina į Betaniją.

Jėzus ir jo mokiniai ateina į vieną kaimą. Ten gyvena moteris vardu Morta. Ji priima Jėzų. Morta turi seserį vardu Marija. Ji atsisėda prie Viešpaties kojų ir klausosi Jėzaus mokymo. O Morta yra susirūpinusi patarnavimu Jėzui.

Ji ateina pas Jėzų ir sako:
„Viešpatie, tau nerūpi, kad sesuo
palieka mane vieną patarnauti?
Sakyk, kad ji man padėtų!“

Jėzus atsako: „Morta, Morta,
tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu
dalykų, o reikia tik vieno. Marija
išsirinko geriausiąją dalį, kuri
nebus iš jos atimta.“

SVEČIUOSE PAS ROSALINDĄ MALABO MIESTE (PUSIAUJO GVINĖJA)

Hola! Aš esu Rosalinda. Gimiau 2006-ųjų lapkričio 15 dieną. Turiu penkis brolius bei seseris: Gabriel, Consuelo, Yolanda, Venancio ir Marija Isabel. Ar nustebote, kad su jumis pasisveikinau ispaniškai? Pusiaujo Gvinėja yra vienintelė šalis Afrikoje, kurioje ispanų kalba yra valstybinė; iki 1968-ųjų ji buvo Ispanijos kolonija.

Pusiaujo Gvinėjai be žemyninės dalies priklauso dar ir penkios salos. Didžiausia iš jų, Bioko, yra priešais Kamerūno pakrantę. Aš gimiau žemyninėje dalyje, bet dabar mes gyvename Bioko saloje, šalies sostinėje Malabo.

Saloje labai karšta ir dažnai lyja, taigi, vyrauja tropinis klimatas. Mūsų atogrąžų miškai yra rojus žvėrimis: gorilas, antilopes, leopardus, miško dramblius ir daug kitų žvėrių rūšių galima atrasti Pusiaujo Gvinėjoje. Taip pat ir vėžlius – kiekvienų metų sausį ir vasarį į Bioko paplūdimius atkeliauja tūkstančiai vėžlių. Ten jie padeda į smėlį kiaušinius.

Pradinę mokyklą jau baigiau, ji trunka penkerius metus. Dabar lankau šeštąją klasę. Mokausi noriai, nes užaugusi noriu būti gydytoja. Mėgstu dainuoti, šokti ir skaityti istorijas.

Nemėgstu meluoti, taip pat kaip ir sirgti. Kartais negaliu pakęsti, kai iš manęs juokiamasi, ypač kai juokeliai yra pikti. Be to, nemėgstu ginčų arba diskusijų. Man patinka žaisti arba žiūrėti televizorių. Savaitgaliais aš važinėju riedučiais su savo seserimis. Nuotraukoje matote mane su Consuelo, Yolanda ir dukterėčia Gemima (iš kairės į dešinę).

Aš priklausau Malabo bendruomenei.

Kovo 2-ąją vyriausiasis apaštalas aplankė Pusiaujo Gvinėją; gaila, kad negalėjau jo pamatyti, nes pamaldos buvo laikomos Batos bendruomenėje. Tikiuosi kitą kartą jis atvyks į Malabą.

Mielai einu į bažnyčią. Kai ten būnu, jaučiuosi laiminga, ir man patinka muzika.

Bažnyčioje yra mano draugai: Samira, Grachy, Omarita, Katrina, mano pusseserė Chloe ir mano dukterėčia Gemima. Šiuo metu lankau sekmadieninę mokyklėlę, bet netrukus man prasidės konfirmacijos pamokos. Per 2017-ųjų Kalėdas bendruomenėje garsiai skaičiau Biblijos skaitinį. Pamaldas laikė mano tėtis, jis yra mūsų krašto vyresnysis.

Nuotrauka: © lamppost - stock.adobe.com

Apie bažnyčios ir Evangelijos visuotinumą

Esminiai Naujosios apaštalu bažnyčios aspektai yra paliesti pirmuose trijuose tikėjimo išpažinimo straipsniuose. Ten taip pat kalbama apie „visuotinę bažnyčią“. Ką tai reiškia, vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider aprašo šiame straipsnyje.

Pirmieji trys Naujosios apaštalu bažnyčios tikėjimo išpažinimo straipsniai yra susiję su mūsų tikėjimu Dievu trijuose asmenyse, Dievo tapsmu žmogumi Jėzuje Kristuje, Kristaus bažnyčia, sakramentais, Kristaus sugrįžimu ir amžinuoju gyvenimu. Toliau norėčiau panagrinėti trumpą, bet labai svarbią ištrauką iš trečiojo tikėjimo išpažinimo straipsnio: „Aš tikiu vienintelę, šventąją ir visuotinę apaštalu bažnyčią.“ Bažnyčia, apie kurią čia kalbama, yra Kristaus bažnyčia, apie ją aiškinama mūsų katekizme (KNK (Naujosios apaštalu bažnyčios katekizmas) 2.4.3 / 6.4). Norėčiau iškelti vieną aspektą: mes tikime, kad bažnyčia yra visuotinė (graik. k.: katalikiška).

Tikėjimas bažnyčios visuotinumu

Kristaus bažnyčios bendrumas – visuotinumumas – kyla

- iš visa apimančios dieviškosios išganymo valios. Dievas trokšta visiems visų laikų žmonėms, visoms tautoms ir visiems santykiams atverti galimybę, būti išlaisvintiems iš nuodėmės ir patekti į bendrystę su juo. Bažnyčioje ši universali Dievo išganymo valia randa tiesioginę išraišką.
- iš pavidimo, kurį Jėzus davė savo apaštalam, skelbti Evangeliją be jokių apribojimų – Evangelija galioja ir yra veiksminga visiems žmonėms, be jokių išimčių.
- iš įgaliojimo, kurį Jėzus perdavė apaštalu tarnystei – ten, kur veikia apaštalai, yra suteiktos visos būtinos priemonės, gauti išganymo pilnatvę.

Bažnyčios visuotinumumas gali būti suvokiamas tik tikėjimu. Iš tiesų universalus bažnyčios bruožas– jos istoriniame savęs realizavime – ne visada buvo matomam pavidale:

- Krikščioniškas tikėjimas ne visur vienodai galėjo vystytis.
- Abejojama Evangelijos teisingumu ir aktualumu.
- Diskutuojama dėl bažnyčios kaip išganymą skelbiančios galios būtinumu.
- Šiandieninių apaštalu nepripažįsta daugelis krikščionių.

Šias išvadas buvo galima padaryti ir praeityje, ir dabartyje. Tačiau abejonės ir neigimas, su kuriuo susiduriame, jokiū būdu negali susilpninti mūsų tikėjimo bažnyčios visuotinumumu. Mes tikime Jėzaus pažadu: „pragaro vartai“ nenugalės Kristaus bažnyčios (Mato 16, 18)! Tačiau mes žinome, kad tikėjimas bažnyčios visuotinumumu tik tada yra gyvas, jei jis atsiskleidžia darbais. Šie darbai susideda iš universalaus Evangelijos skelbimo ir rūpesčio, kad visi galėtų priimti Evangeliją.

Universaliai galiojančios Evangelijos skelbimas

Apaštalu tarnystė gavo iš Jėzaus pavedimą, skelbti Evangeliją visai kūrinijai (Morkaus 16,15). Tai galioja visai apaštalu tarnystei, taigi, ir pirmąją bažnyčios, ir katalikiškos-apaštališkos bažnyčios, ir Naujosios apaštalu bažnyčios apaštalam.

Mūsų liudijimas ir mūsų pamokslas yra paremtas ne vien Evangelija ar tikėjimo mokymu, bet ir mūsų patirtimi. Jei semiamės iš šio dvasinio pamato, galime įsijausti į mūsų amžininkų rūpesčius ir galbūt duoti atsakymą:

- Mes galime paguosti vargšus ir nelaimingus sakdami, kad Jėzus juos myli ir jais rūpinasi. Taip pat galime juos sustiprinti, aiškiai parodydami krikščionių solidarumą ir pagalbą.
- Mes galime sustiprinti tuos, kurie kenčia, ir tuos, kurie bijo ateities, skelbdami Jėzaus sugrįžimą ir amžinąjį gyvenimą.
- Tie, kurie yra visuomenės atstumti, patirs džiaugsmą, atradę savo vietą brolių ir seserų bendrystėje.
- Bendruomeninis gyvenimas atveria tikintiesiems daugybę galimybių, įsitraukti į veiklą ir būti pripažintiems nepriklausomai nuo išsilavinimo lygio ir gabumų.
- Apaštalu mokymas, taigi, tinkamas Evangelijos skelbimas, suteikia tikintiesiems galimybę, keistis į gerąją pusę ir galbūt net pasiekti asmeninę pusiausvyrą.

Visi šie atsakymai yra teisingi ir atitinka Evangeliją. Tačiau reikia pripažinti, kad jie negalioja universaliai – jie nebūtinai liečia visus žmones. Ne visi yra vargšai ar neturtingi, ne visi yra ligoniai ar socialiai remtini, ne visiems reikia paguodos ar sustiprinimo. Dėka medicininės pažangos šiandien ligos ir kančios žmonėms daugeliu atveju išgydomos. Dėl ilgesnės gyvenimo trukmės žmonės vis mažiau galvoja apie mirtį nei praeityje. Komunikacijos priemonių vystymasis ir gyvenimas metropolinėse zonose palengvina socialinius kontaktus taip, kad nėra būtinybės priklausyti bendruomenei, norint turėti socialinių kontaktų. Moderniam žmogui nebereikia Dievo, kad jis būtų sėkmingas gyvenime arba kad atrastų asmeninį balansą, galbūt net ir kad taptų „geresniu“. Taigi, jam nebereikia daug paguodos žodžių ir padaršinių, kurie paprastai yra pamokslas ir sielovados dalis!

Rezultatas: mūsų liudijimas nebeturi didelės įtakos mūsų pašnekovui. Ypač iš jaunimo, kuris nebepatiria egzistencinių nepriteklių, dažnai nebesulaukiame atgarsio. Todėl esame pasimokę, koncentruotis į universalius Evangelijos teiginius, kurie galioja visiems žmonėms: Evangelijos universalumas paremtas tuo, ko Jėzus Kristus iš Dievo mus moko – apie mus, apie mūsų santykį su Dievu bei artimuoju ir apie išganymą, kurį Dievas mums ruošia:

- Jėzus apreiškia mums Dievo tobulumą – mes nežinome kitokios laimės, nei jis (Psalmynas 16,2; Mato 5,48).
- Jėzus mus moko, kad Dievas yra meilė. Jis myli besąlygiškai. Jis trokšta, kad mes atsakytume į jo meilę, laisvanoriškai – taigi, be jokios prievartos.
- Evangelija atskleidžia Dievą mums kaip Trejybę: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia yra trys skirtingi asmenys, tačiau tuo pačiu ir viena. Tik bendrystė su Dievu leidžia žmonėms įveikti skirtumus, kad tarpusavyje sukurtų vienybę.
- Per mirtį ir prisikėlimą Jėzus Kristus atvėrė kelią į Dievo karalystę. Kad iki Jėzaus sugrįžimo galutinai išsilaisvintume nuo piktojo, turime sekti jo žodžiais ir darbais bei imti iš jo pavyzdį.
- Dievas nori mums padovanoti tobulą ramybę, leisdamas mums tapti tuo, dėl ko mus ir sukūrė – žmogumi pagal jo pavyzdį, kuris amžinai gyventų kartu su juo.

Ši Žinia iš tiesų yra universali. Ji turi būti apaštalo pamokslas ir kiekvieno pamokslas branduoliu!

Universalus Evangelijos skelbimas

Džiugi Žinia turi būti skelbiama visiems.

Kartais mes teikdavome pirmenybę vargšams ir nuskriaustiesiems, nes galvodavome, kad jų situacija daro juos imlesniais Evangelijai. Ši strategija ne visada pasiteisindavo, nes išaiškėdavo, kad kai kurių tikinčiųjų tikėjimo šaknys silpnos. Kartais būdavo taip, kad mes delsdavome užmegzti kontaktą su tam tikromis asmenų grupėmis, nes manydavome, jog sąlygos nebus mums palankios. Čia turiu galvoje žmones, kurie turi gyventi ekstremaliame skurde ar smurte, arba tuos, kurie yra absoliuti priešingybė – išsilavinę ir pasiturintys. Esu įsitikinęs, kad mes ypač sustiprintai turėtume atsigręžti į antikrikščionis. Įrodykime tokią pat drąsą, kaip pirmieji krikščionys ir nenubrėžkime ribų Evangelijos skelbimui. Nedelskime būti inovatyviais!

O kad įtikinamai skelbtume universalią Evangelijos Žinią, mums nereikia nei „smerkti“ gyvenimo žemėje, nei

juodai piešti ateities. Toks požiūris esminei žmonių daliai padarytų Evangelijos tiesą neprieinama. Sekimas Kristumi neprieštarauja maloniam gyvenimui šioje žemėje, labiau priešingai: jis gali prie to prisidėti!

Universalus Evangelijos skelbimas nesusijęs su vienodumu, vienpusiškumu! Naujasis gyvenimas Kristuje gali vystytis skirtingomis ekonominėmis, intelektualinėmis ir kultūrinėmis sąlygomis! Kad sektų apaštalų mokymu, jaunajai kartai nereikia atsisakyti savo pomėgių! Vadovaukimės apaštalo Pauliaus pavyzdžiu: „Žydamas buvau kaip žydas, kad laimėčiau žydus. Tiems, kurie laikosi įstatymo, tapau įstatymo tarnu, kad laimėčiau besilaikančius įstatymo, nors pats nesu jam pavaldus. Tiems, kurie neturi įstatymo, buvau kaip neturintis įstatymo, kad laimėčiau tuos, kurie neturi įstatymo, nors pats esu ne be Dievo įstatymo, bet surištas Kristaus įstatymu. Silpniesiems pasidariau, kad laimėčiau silpnuosius. Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip bent kai kuriuos išgelbėčiau. Visa tai darau dėl Evangelijos, kad būčiau jos dalininkas“ (1. Korintiečiams 9,20–23). Tokiu būdu apaštalas tik sekė Siuntėjo pėdomis: kad atneštų mums džiugią Žinią, „[Dievo Sūnus] apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės“ (Filipiečiams 2,7).

Jau daug seniau nei mes katalikų bažnyčia buvo konfrontuojama su šia problematika, todėl ji išvystė „įkultūrinimo“ idėją. Pagal Yves Congar (1904-1995), katalikų teologą, įkultūrinimas yra kai „tikėjimo sėkla pasėjama kultūroje ir ten atitinkamai vystoma, bei atitinkamomis priemonėmis, pagal kultūros prigimtį, ta sėkla prakalbinama“ (laisvas vertimas iš dem Dictionnaire critique de Théologie, JeanYves Lacoste, Éditions PUF). Padarysime gerą darbą, jei vadovausimės šia mintimi, jei liudysime Evangeliją žmonėms ne iš vakarų kultūrų arba sieksime perduoti savo tikėjimą ateinančioms kartoms.

Bažnyčia – universalus liudytojas

Mūsų atsakomybė yra ne tik universaliai skelbti Evangeliją visiems, mes turime rūpintis, kad mūsų liudijimą priimtų visi. Ir vėl Jėzus Kristus yra tas, kuriame turime matyti pavyzdį. „Aš tam esu gimęs ir atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą.“ (Jono 18,37).

Mes galime būti universalūs Evangelijos liudytojai tik tuo atveju, jei esame patikimi, tai reiškia, jei galime Žinią, kurią skelbiame, liudyti garbingai. Atitinkamai pagal Jėzaus pavyzdį

- būti patikimais – mūsų tikėjimas suteikia mums tvirtą pasitikėjimą tuo, ko mes viliamės (Žydams 11,1), ir šis pasitikėjimas turi būti matomas mūsų aplinkoje.
- būti apsisprendusiais įveikti blogį – pasipūtusio krikščionio liudijimas nebus patikimas.
- būti nuolankiais – Jėzus darė būtent tai, ko Tėvas iš jo reikalavo. Mes esame Jėzaus tarnystėje. Darykime tai, ko jis iš mūsų tikisi. Nuodėmingasis neturi teisės peikti kito nuodėmingojo (Jono 8,7). Priešingai, Jėzus draudžia mums teisti artimąjį (Mato 7,1).
- būti neprisirišusiais – kuo mažiau esame prisirišę prie materialių dalykų ir asmeninės garbės, tuo lengviau mums yra atleisti tiems, kurie mums atneša žalą.
- būti pripildytais meile Dievui ir artimajam. Kadangi mylime Jėzų, esame pasiruošę kentėti už jį ir kartu su juo. Mylėkime savo artimąjį darbais ir nuoširdžiai (1. Jono 3,18).

Apibendrinant kviečiu mus: išlikime tvirti tikėjime Kristaus bažnyčia ir jos visuotinė paskirtimi! Jos paskirtis – universaliai skelbti Evangeliją visiems. Mūsų užduotis yra,

- skelbti universalią išganymo Žinią, nesigilinant į nereikšmingus aspektus.
- sekti Šventosios Dvasios impulsais taip, kad džiugi Žinia būtų skelbiama be apribojimų.
- orientuotis į Kristaus pavyzdį, kad būtume tikri liudytojai.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

I Nuo jaunimo jaunimui

Liko keli mėnesiai ir prasidės Tarptautinės Jaunimo Dienos (IJT) 2019. Toks laiko tarpas atrodo ilgas jaunuoliams, kurie ruošiasi abiturų egzaminams, pradeda naują darbą arba kartu su draugais ieškoti nuomotis bendro būsto. Tačiau tai yra trumpas laiko tarpas didelio renginio planavimui, kuris turi sužavėti 30.000 dalyvių.

Nuotrauka: EJT (Europos Jaunimo Dienos) fotografų komanda

Amanda turi patirties didelių renginių organizavime. Ši Pforcheimo miesto gyventoja dirba renginių organizatore ir kaip jaunimo kuratorė bažnyčios aplinkoje jau yra planavusi bei organizavusi jaunimo renginius. Taigi, nieko stebėtino, kad ji buvo pasiūlyta, kai buvo ieškoma jaunų narių IJT planavimo grupei „Turinys“.

Amanda pasiima laisvadienį nuo darbo biure ir išvyksta į Heseno miestą Bad Cambergą į IJT planavimo grupės susirinkimą. Vakare grupė nuvyksta į šalia esančio Taunussteino miesto Naująją apaštalų bažnyčią. Ten susitinka darbo grupės, kurios „krapštosi“ prie Tarptautinių Jaunimo Dienų 2019 projektą. Visiems trumpai prisistačius, kiekviena darbo grupė užsidaro gretimose patalpose ir tęsia darbus prie atitinkamo projekto.

Padaryti tikėjimą apčiuopiamu

Vaikų kambariuose ratu sėdi Ana Caroline, Anke, Benjaminas, Jasmina ir Vanesa. Vyskupas Ralph Wittich ir apaštalas Uli Falk iš IJT planavimo grupės prisėda šalia ir klausosi aiškinimų, kokį darbą šie penki žmonės atlieka jau kelis mėnesius: jie nori pritaikyti katekizmą jaunimui. „Mūsų idėja yra jaunimo produktas jaunimui, kuris

Nuotraukos, kurios netrukus pasirodys: Europos Jaunimo Dienų 2009 nuotraukas pakeis IJT 2019

tikėjimą padarytų apčiuopiamą ir parodytų, kad tikėjimas gali teikti džiaugsmą“,- aiškina Benjaminas, kuris kaip Heseno darbo grupės „Jaunimas“ narys vadovauja šiam projektui. Šie penki jaunuoliai jau maždaug metus laiko susitinka kartą per mėnesį. Projekto koncepcija jau yra ir jie kartu dirba prie jo įgyvendinimo.

patikrinimams bei vertimams į kitas kalbas.

Reikalingos moterys

Zakristijoje ratu sėdi seserys ir tarnybos broliai. Amanda stovi prie rašomosios lentos ir žymi, kokių temų norėtų projektinė grupė „Moterys“ Tarptautinėms Jaunimo Dienoms 2019. Moterų tarnystės klausimo jos nenori nagrinėti, visos yra vieningos šiuo klausimu. „Tai yra tema, kurios tinkamu laiku imsis vyriausiasis apaštalas kartu su krašto

apaštalais“, - sako apaštalas Gert Opdenplatz. Šalia to dar yra daug erdvės moterims bažnytinėje veikloje, kurios ne visuose kraštuose ir bendruomenėse yra išnaudojamos. Išsiaiškinti, ką jaunuolės galėtų daryti ir kurti bažnyčioje, yra abiejų darbo grupių užduotis.

Įsigilinę į idėjų rinkimą, projektinių grupių nariai būtų dar ilgai diskutavę, tačiau triukšmas ir subruzdymas fojė nutraukia darbą. Jauni žmonės veržiasi į prieškambarį su indais, vaisiais ir termosais. Laikas bendrai vakarienei kartu su Tausussteino ir Bad Švalbacho bendruomenių jaunimu.

Orientuoti labiau į trumpalaikį planavimą

Prie užkandžių, makaronų ir apelsinų sulčių yra rašoma ilgoje lentoje, ko jaunuoliai tikisi iš Tarptautinių Jaunimo Dienų 2019, kokio turinio jie nori ir kokiais komunikaciniais būdais norėtų būti informuojami. Planavimo grupių nariai supažindinami su faktu, kad jaunimas labiau renkasi trumpalaikį ir spontanišką apsisprendimą dėl renginių, ilgalaikis planavimas jiems nėra priimtinas.

„Turiu jausmą, kad IJT dar nepasiekė jaunimo pakankamai plačiai, jiems 2019-ieji dar labai toli“, - sako Amanda. Jau pats laikas keisti šį požiūrį, tokia yra susirinkusiųjų Tausussteino mieste nuomonė. Tam reikia entuziastingų žmonių, kurie užkrėstų jaunimą, tokių, kaip jaunimo vadovas Tausussteino bendruomenėje Hannes: „Anuomet buvau EJT (Europos Jaunimo Dienose), tai buvo toks nuostabus išgyvenimas, kad padarysiu viską, jog ‘mano’ jaunuoliai tai patirtų 2019-aisiais.“

Vanesai yra 18 metų, dar nedaug laiko praėjo nuo jos konfirmacijos pamokų: „Žinoma, aš mokiausi atmintinai tikėjimo išpažinimo straipsnius. Bet ką jie man reiškia?“ Kadangi jie patys patyrė, jog daugelis tikėjimo teiginių labiau lieka teoriniame lygmenyje ir trūksta sąsajų su kasdieniniu gyvenimu, jaunuoliai nutarė sukurti praktinį priėjimą prie šių temų.

Katekizmas su linksmumo faktoriumi

Jų žaidimų dėžėje randame tikėjimo išpažinimo straipsnių ir greitųjų pasimatymų su Biblija žaidimus. Du jaunuoliai sėdi vienas priešais kitą, kiekvienas įkūnija Biblijos personažą ir turi Taip/Ne klausimų pagalba kuo greičiau atspėti, kokia biblijinė figūra slepiasi po jo priešininku.

Tikėjimo išpažinimo straipsnių žaidimas pristatomas planavimo grupės nariams praktiškai: žaidėjams išdalinamos kortelės. Vienas perskaito tikėjimo išpažinimo straipsnio tekstą. Jei kuris nors žaidėjas pasako tikėjimo išpažinimo straipsnio pavadinimą, visi kuo greičiau deda rankas stalo viduryje vieną ant kitos. Kieno ranka lieka paskutinė viršuje, tas turi imti kitą kortelę. Tai funkcionuoja stebėtinai gerai, po kelių žaidimo raundų tikėjimo išpažinimo straipsniai „ištraukiami“ iš tolimiausių atminties kertelių.

Jaunuoliai žaidimus sukonstravo taip, kad susidomėjusieji gali juos atsispausdinti arba žaisti per nemokamą programėlę, yra sukurti ir žaidimų instrukcijų vaizdo įrašai. Žaidimų dėžių bei vaizdo įrašų maketavimui jiems reikėtų profesionalios pagalbos, taip pat teologiniams žaidimų

Apžvalga

- 06.01.2019 Bernas (Šveicarija)
- 12.01.2019 Huambas (Angola)
- 13.01.2019 Bengela (Angola)
- 20.01.2019 Maincas (Vokietija)
- 27.01.2019 Keip Kostas (Gana)
- 03.02.2019 Berlynas (Vokietija)
- 10.02.2019 Šarlotē (JAV)
- 03.03.2019 Bužumbūra (Burundis)
- 10.03.2019 Rozenheimas (Vokietija)
- 15.03.2019 Kolonija (Urugvajus)
- 17.03.2019 Kolonija (Urugvajus)
- 24.03.2019 Desau (Vokietija)
- 31.03.2019 Kampala (Uganda)

New Apostolic Church
International

